

A black and white photograph of two men standing on a beach. The man on the left is wearing a light-colored, short-sleeved button-down shirt and light-colored swim trunks with a dark tie-around waistband. He is smiling and has his hands on his hips. The man on the right is shirtless, showing a hairy chest, and wearing light-colored swim trunks with a dark tie-around waistband. He is also smiling and has his hands on his hips. The background is a sandy beach with some foliage and a building visible in the distance.

Nr. 6
august
1996
43. årgang

PAN

bladet

pris: 25 kr

for bøsse og lesbiske

MAND OG MAND IMELLEM

SIKKER SEX
UDE OG HJEMME

LAYOUT: CARL NIELSEN
FOTO: RØNNE MØNCH

STOP AIDS KAMPAGNEN

☎ 33 11 29

Sportslige festdage i Berlin med Danish D-Lite

Danish D-Lite, den århusianske Idrætsforening for
homoseksuelle sportsentusiaster, satte i dagene
10. og 11. maj 1996 deres præg på EUROGAMES IV.

I år 67 danske deltagere
med 44 til forrige års EURO-
GAMES III, der blev afholdt i
Main.
der også sportslige
Ålborg og København,
arbejde med Danish D-Lite
samlet transport og
deltagere fra forskellige
landt sig med fightervilje,
og glimt i øjet og det har
givet helt stille for sig, som
nævnt. „Det foregik i kamp
i lyst og lyst og for fest
bort.“
blev da også til en bronze-
medalje 1500 m, en sølvmedalje i 10
ste klassens pris til de
bowling. Tillykke med det!
med det med at foreningen
deltagerne for at have del-
med humoret i top og vilje til

at kæmpe, opfordrer de også andre
til at melde sig under fanerne, alle
kan deltage og alle på egne præmi-
ser.

Danish D-Lite har, for at følge op
på den voksende succes, startet
forberedelse til et lidt mindre arran-
gement med navnet: Århus X-tra
Wide Open, der skal løbe af staben
i pisen 1997.

Der er et loft for deltagere på 500,
så du skal snart op ad hullerne for
at kunne komme med som deltager.

Danish D-Lite tilbyder aktiviteter
indenfor volleyball, badminton og
bowling, hvoraf bowling åbenbart
foretrækkes af både lesbiske og
bøsse, måske fordi atmosfæren er
iblandet både øl og cigaretter og
måske en lille sludder ind i mellem,
- men det melder historien intet om.

Foreningen afholder i september
1996 sit 1. ste Internationale Bow-

lingstævne i Århus, det har været
en succes i Frankfurt sidste år og
Berlin i år, så hvorfor ikke fortsætte.

Hvis du er interesseret i at høre
mere om enten Århus X-tra Wide
Open, som afholdes i pisen 17-19.
maj 1997 eller Århus International
Bowling Tournament som afhol-
des den 14. september 1996, så kan
du skrive til:

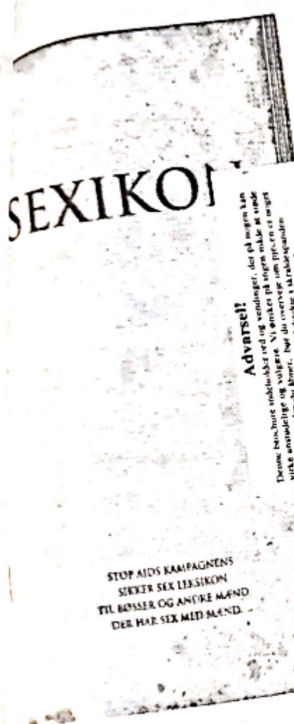
Danish D-Lite, Århus
Jægergårdsgade 42
8000 Århus C
Mk. ÅXWO/Bowling Turnering

- eller du kan ringe på tlf-num-
meret 86 15 72 50, så vil Danish D-
Lite stå på hovedet for dig for at
give dig den nødvendige info du
har brug for, plus lidt til...

Jacob Hermansen, formand for
Danish D-Lite, Århus
(forkortet af red.)

Selv bøsse springer højt når det gælder
Fra EUROGAMES VI i Berlin (Foto: Fra Männer Aktuell)

Sikkert anstød

STOP AIDS-kamp-
agnens **SEXIKON** fik
et kyskhedsbælte på,
inden det blev sendt
ud på FYN. Der måtte
advares mod den
direkte tale om sex-
praktikker.

Tidligere på året
lavede STOP
AIDS-kampag-
nen et sikker sex-
leksikon, hvor så
at sige alle sex-
praktikker,
mænd har fan-
tasi til at dyrke,
blev beskrevet.
Herunder selv-

følgelig hvordan man
forholder sig til hiv-smitte i de for-
skellige tilfælde, og hvordan man
gør det sikkert.

Dette såkaldte **SEXIKON** blev
blandt andet sendt med **PAN-Blad**
ud til Landsforeningens mand-

lige medlemmer og gik også ud til
andre bøsse/lesbiske foreninger,
som viderefodder kampagnens
materialer til målgruppen.

Men i første omgang fik medlem-
merne af **LAMBDA** på Fyn ikke
glæde af dette sikker sex-materiale.
Det var for direkte i sproget!

Kyskhedsbælte

I maj måned kom det dog ud allige-
vel, men med et mærkat på med en
advarsel mod sproget - „der kan
virke stødende“.

Nu er det jo let at komme med en
masse billige vittigheder om folk,
der bliver foragede over ord som
„røvslik“, „pis“ og „skedese-
kret“, men ordene har jo åbenbart
stødt nogle. Så advarslen har ikke
været helt unødvendig på Fyn.

Op så har advarslen sikkert ikke
afholdt mange fra at læse **SEXIKON**’et!

PAN/Søren Skov

STOP AIDS-kampagnens
SEXIKON
med den påsatte advarsel
til **Lambdas** „etiske råd“.

Lesbian Connexion/s

lesbiske fotografer opfordres til med
billeder at vise mangfoldigheden,
sprog, u/synlighed, kærestes-
kærlighed og fjender - simpelthen alt, der
relaterer sig til lesbisk seksualitet.
Portrætter, fiktion og experimental-
kunst i søgningen til Lesbian Con-
nexion’s, der modtager bidrag fra hele
verden.
Udstillingen, der bliver censored,

skal vises første gang til Europride
Paris i ’97 og derefter videre rundt. Du
skal sende dit/dine billede/r (eller bedre:
mindre kopier heraf), præsentations-
koncept (tema, størrelse), biografi og
en check på 4 \$ til Traude Bührmann,
108 rue Raymond Losserand, 75014
Paris, Frankrig senest 1.12.96.

PAN/mu

Dans i Kvindehuset

Sæsonen starter igen 3. tirsdag/
måned kl. 19.30-21.30. Moderne
dans med Charlotte i Kvindehuset,
Gothersgade 37, øverste sal. Man
kan godt komme alene, kr. 30 pr.
gang.

PAN/mu

Uncle Archie™
... gives
a party!

Every thursday,
Friday and Saturday
night from 22.00-02.00
DJ's at Café Arthur.

Uncle Archie™ says,
„no f... techno!
The style is soul * pop
* mainstream.“

Klosterport 2 - 8000 Århus C

Navnetæpper

- følelssporno eller værdige mindesmærker

Af: Michael Lukas Kaster/PAN

Under EuroPride '96 blev navnetæpper til minde om personer, der er døde af AIDS udstillet i Rådhushallen i København. En af dagene blev de alle udlagt på selve Rådhuspladsen under stor højtidelighed. De mange, mange mennesker, der overværede seancen var tydeligt bevægede, hvad enten de kendte nogle, der var døde af AIDS eller ej. Spørgsmålene, der rejser sig er, om navnetæpperne er til for de døde eller de efterladte, om de efterladte, ved gang på gang at udstille tæpperne, hænger fast i sorgen i stedet for at komme over den, om vi der ser på mindes de døde med værdighed eller om vi bevæges på samme måde, som når vi ser en sørgelig film, vi heldigvis kan zappe væk fra, hvis det bliver for meget...

Udlægningen

Hele Rådhuspladsen op imod Rådhuset var hegnet ind med en tynd snor. Hundredevis af mennesker stod forventningsfyldte og ventede på, hvad der skulle ske. Over hele pladsen var nydeligt sammenfoldede bylter udlagt efter et nøje afmålt mønster. En masse mennesker gik rundt indenfor indhegningen i hvide T-shirts påtrykt et stort rødt Q (for quilt). Efter en bevægende tale af Anne-Marie Helger begyndte udlægningen. Som når fanen bæres ind til de Olympiske Lege omringede otte mennesker den første bylt. Fire af dem tog fat i de første fire hjørner og foldede bylten ud en gang. De andre fire tog fat i de næste fire hjørner af bylten og foldede bylten ud endnu en gang. Da tæppet af de 32 sammensyede navnetæpper (paneler) var foldet helt ud blev det løftet op, fik lov at blæse i vinden et kort øjeblik, for at blive lagt på jorden igen. Gruppen gik videre til næste tæppe. Og næste tæppe. Og næste tæppe.

På det lille podie foran Rådhuset skiftedes hjælperne til at oplæse navnene på de døde og deres stemmer gjaldede skærende ud i stilheden på pladsen... Paul, Brian, Sarah, Jack, Kenneth, Jan... Tilskuerne stod som naglet. Tavse. Sørgmodige. Et par solstråler trængte igennem det ellers tætte skydække og ramte tæpperne på pladsen. Næsten symbolsk flaksede en kæmpe flok duer over tæpperne. Flokken duvede frem og tilbage, for til sidst at flyve helt væk. Det var, som var det de dodes sjæl, der var på lynvisit, for at se at alting var som det skulle være. Måske var det bare Rådhuspladsens faste dueskare, der chokeret måtte sande, at deres hjem var blevet indtaget for en tid.

Da alle tæpperne var blevet foldet ud, blev

pladsen. Nogle græd, nogle var ved det. Nogle måtte gå. De, der var alene ønskede brændende at have en, de kunne knuge i hånden, som en forsikring om, at de stadig var til modsat dem, hvis navne var på tæpperne. Familier med børn prøvede mere eller mindre succesfuldt at forklare situationen med lavmælt stemme, som var de i en katolsk kirke eller i venteværelset hos lægen, hvor man uvist af hvilken årsag snakker meget lavt.

Da oplæsningen af navnene var færdig, blev der sat musik på - Enigma, der, for de som ikke måtte kende det, tenderer meditationsmusik. Pladsen var i trance. Hjælperne var begyndt at være andet end mennesker i hvide T-shirts. De var... de efterladte. De var mest af alt mødre. Midaldrende mødre, der havde mistet deres homoseksuelle sønner og nu knyttede sig til hinanden for at komme over sorgen. Måske.

På et tæppe stod: „No matter what, we will always love you! Mum and Dad“. Steven blev 22. På hans tæppe var en tegning af hans yndlingsblomst - den hvide lilje. En CD plade med Les Miserable. Et stykke af det slips han havde på, da han var gudfar til sin niece og som niesen havde suttet på under hele ceremonien og som han ikke havde vasket. På et andet tæppe stod „My little Pumpkin“ - tæppet var næsten borte. Sarah blev 3 måneder.

Rækken af tæpper var, som rækken af de efterladte, uendelig. Da vi stod uden for indhegningen var vi tilskuere til en uvirkelig højtidelighed, men gående mellem tæpperne skulle vi med ét tage stilling til og blev næsten afkrævet at føle med de hundredevis af skæbner, mennesker, der alle var dybt elsket af deres nærmeste. Mødre brød fra det ene øjeblik til det andet grædende sammen, da deres ellers tapre facade endelig gav efter for presset fra den knugende ulykkelige stemning, der hærgede pladsen.

Da min følgesvend og jeg tog afsked var vi begge dybt påvirket og uden vi vidste det overfyldte af en uforløst sorg. Jeg skulle genfortælle hændelsen til en af mine venner over telefonen mindre end en halv time efter jeg havde forladt seancen. Jeg brød grædende sammen. Sorgen blev forløst. Jeg spørger mig selv, om denne gråd var anderledes end gråden over at have set en sørgelig film. Jeg spørger mig selv og er i tvivl.

Værdige mindesmærker eller...

Oplevelsen på Rådhuspladsen var en stor, stor oplevelse. Sandsynligvis en oplevelse, jeg aldrig kommer til at glemme. Det var smukt, professionelt og gennemført, men

perne - generelt? Er det at få andre til at føle med de efterladte eller de afdøde? Som en sorgbearbejdende handling har jeg absolut ingen problemer med forståelsen af navnetæpperne, men hvorfor egentlig udstille sin egen sorg? Der er ingen tvivl om, at AIDS er en af de mest forfærdelige sygdomme et menneske kan dø af, men der er mange andre sygdomme, der også er grumme, og hvor de efterladte også står tilbage med forfærdelige oplevelser af et kært menneskes undergang.

Det er aldrig værdigt at dø af en sygdom, der langsomt fortærer både krop og sjæl og mange kan måske mene, at AIDS er det mest uverdige af alt, fordi HIV-positive og AIDS-syge desværre ofte oplever at blive forstødt af mennesker, de troede var deres nære. Men mange kræftpatienter og senildemente oplever også, at der tages afstand, at de bliver ensomme, fordi mennesker af den vestlige verden stadig har vanskeligere ved at forholde sig til det at blive syg og gammel og ikke mindst til det at dø. For dem laves der ikke navnetæpper.

At skabe værdighed omkring sygdommen AIDS ved at vise menneskene bag kan for mig at se være den eneste årsag til at vise navnetæpperne offentligt, men spørgsmålet er, om det reelt er det der opnås! Der opnås uden tvivl en masse andre ting, som jeg imidlertid er stærkt i tvivl om gavnen af.

Følelssporno eller...

En stor del af de mennesker, der betragtede udlægningen af navnetæpperne sørgede givetvis med de efterladte uden at kende hverken dem eller de afdøde. De havde egentlig ikke nogen grund til at sørge mere over dem end over de mange ofre f.eks. kræften kræver hver eneste dag. Men de kunne ikke lade være, for de stod midt i et hav af dybt, dybt personlige navnetæpper lavet af i den grad sørgende efterladte. Menneskemængden projicerede uden tvivl sin egen (latente?) ulykkelige situation over i noget, der på en og samme tid var håndgribeligt og nærværende, men også så distanceret, at man kunne slippe for det, hvis det blev for meget. Dette var porno - følelssporno.

Følelssporno slipper vi nok aldrig af med, eftersom vi alle, i forskelligt omfang, gør brug af det og Hollywood spinder guld på det, men gad vide om de, som laver navnetæpperne egentlig er sig det bevidst?

En anden ting jeg finder problematisk ved udlægningen af navnetæpperne, er boomerang-effekten ved sorgbearbejdelsen. Selve syningen af tæppet - eller panelet, som det hedder - kan være en fantastisk konstruktiv proces, hvor familien eller vennerne sammen

med andre i samme situation kan hinanden til at komme igennem sorgen. En årlig tilbagevendende offentlig udstilling af tæpperne er for mig at se ikke men masochistisk og måske endda ekshibitionistisk. Boomerang-effekten i, at selve skabelsen af navnetæpperne utrolig konstruktiv, men ender med negativt tilbage og fastholder de efter sorgen i stedet for at hjælpe dem over.

Uanset om jeg dør som gammel af AIDS eller andet, så ønsker jeg husket. Jeg vil gerne sørges over mennesker, der står mig nær, men jeg ved Gud, at de 10 år efter min død i deres tårer og i stedet med glæde min jeg stod for. Jeg tror, at mange tænker mig.

Den sidste ting, der kan være matisk omkring udstillingen af navnetæpperne netop i forbindelse med EuroPride, at EuroPride er en bøsselesbisk i Internettet i bøssekrede kæmpes der understrege, at HIV og AIDS ikke bøsse sygdom, men måske vigtigst kæmper oplysningsmyndighederne få den heteroseksuelle del af befolkningen til at forstå, at sikker sex også angår deres ganske rigtigt, at de fleste af de der indtil videre er bøsser, men den store er vel på nuværende tidspunkt at få streget, at fremtiden kan og vil gå heteroseksuelle også. Set i det lys og vi ben for både os selv, men bærer for oplysningsmyndighederne ved, offentlig manifestation, naturligvis HIV og AIDS sammen med en bøssefestival. Dette betyder ikke, at man kommer til en festival eller i dagligdagen skal de HIV-smittede og AIDS-syge bøsser de er jo en eksisterende del af bøsset, men udfra mit synspunkt kikker cegangen mellem på den ene side at sygdommen og på den anden side i det til en bøsse sygdom, som man jo laver den hidtil største AIDS-møde i forbindelse med en bøsselesbisk i AIDS angår jo, som sagt, alle!

Eftertænk

Det skal ikke være nogen hemmelighed det er med eftertanke, at jeg har denne artikel. Jeg kan og har uvist stødt en gruppe mennesker, der bærer sorgen i deres kære navnetæpper, har ingenlunde været min hensigt at men kun at kaste lys over sagen. Høfler at kunne bidrage med argumenter debatten om brugen af navnetæpperne være velkommen til at skrive til blad indlæg kan sagtens bringes anonymt dit navn skal være kendt af redaktionen

Hiv-Pensionatet er truet af lukning

Københavns kommunes net til at betale efter forbrug betyder lukning fra årsskiftet - bestyrelsen kæmper stadig, men er nødt til at sige de ansatte op

Hiv-Pensionatet i Valby må lukke med årets udgang, hvis Københavns kommune fastholder kun at ville betale for tre pladser.

I pensionatets første tre år som projekt har kommunens socialforvaltning årligt betalt for tre pladser og gennemsnitligt brugt 17,5 mio. kroner. Når økonomien alligevel har kunnet hænge sammen, skyldes det, at Frederiksberg kommune og Københavns og Roskilde amter har betalt for flere pladser, end de har brugt. Den overskydende betaling er gået til at dække betaling for hiv-smittede københavnere ophold på pensionatet.

Hiv-Pensionatet håber på, at nye frivillige vil melde sig, selv om fremtiden stadig er usikker. Interesserede kan ringe til Bo eller Ole på tlf. 34 30 52 50 eller skrive til pensionatet, som senere vil indkalde dem til en samtale.

Projektperioden udløb i maj, og bestyrelsen har siden forhandlet sig til faste aftaler med Frederiksberg kommune og Københavns amt om i fremtiden at betale efter forbrug. Kun Københavns kommune vil fortsætte aftalen fra projektperioden, og så skal så stor en del af budgettet dækkes ind gennem indtægter fra gaver eller arv, at bestyrelsen finder det uforvarligt at fortsætte, fordi den type indtægter er svingende og uberegnelige, forklarer bestyrelsens talsmand Michael Smedemark. Det betyder, at bestyrelsen nu må sige de ansatte op i takt med de enkeltes overenskomstmæssige opsigelsesvarslar. Det er vi meget ked af, siger Michael Smedemark og forklarer, at bestyrelsen stadig håber på en løsning på problemerne senest i forbindelse med Borgerrepræsentationens budgetforhandlinger i efteråret. I værste fald risikerer vi at redde pensionatet på målstregen, men har så måttet sige farvel til vores gode personale, tilføjer han.

Bestyrelsen har i mere end et år

forsøgt at få et møde med borgmester Winnie Larsen og sundhedsborgmester Lars Løkke. Det er ikke lykkedes endnu. Michael Smedemark, som er hængt for, at socialudvalget er dårligt informeret om, at pensionatet risikerer at miste alle sine pladser, siger selv for at orientere lejerne om udvalget, og så kan umiddelbart efter sommerferien sætte skub i de forhandlinger, som ikke kommer ud af sig selv. Usikkerheden om fremtiden løvrigt allerede betydet, at frivillige har valgt at stoppe, og usikkerheden heller ikke har nogen særlig rar stemning, konstaterer Michael Smedemark. Men han understreger, at bestyrelsen ikke har opgivet hverken at bevare Pensionatet som et godt sted for hiv-smittede i hele landet.

STOP AIDS-kamp

Optimisme på aids-konference i Vancouver

Den 11. internationale Aids-konference, som sluttede fredag den 12. juli i Vancouver i Canada, gav verden håb om, at kombinationsbehandling med proteasehæmmere kan blokere hiv-virus så effektivt, at virus ikke kan udvikle aids. Det viser de resultater af kliniske forsøg, som blev fremlagt på konferencen.

Samtidig viste konferencen, at bosser tilsyneladende ikke i ret høj grad er på dagsordenen i den sociovidenskabelige aids-forskning, idet det var sparsomt med oplæg og debatter om specielt bosserelaterede emner.

Allerede ved åbningen sidste fredag slog Peter Piot, som er chef for FNs verdensprogram mod hiv og aids, UNAIDS, konferencens hovedtema fast med at konstatere, at "ingen længere kan kalde aids for en uundgåelig dødelig, uheldelig sygdom." Men Peter Piot understregede samtidig, at "epidemien fortsat spredtes som en enorm, ustabil og næsten usynlig fare hele jorden."

7.500 nye smittede hver dag
Peter Piot fremlagde UNAIDS' seneste tal for epidemiens udbredelse globalt, som viser, at der verden over lever 21,8 mio. med hiv, og at der hver dag opdaget 7.500 nye hiv-smittede.

Mere end 90 pct. af de smittede bor i udviklingslandene, og netop spørgsmålet om den skæve fordeling af ressourcer og behandlingsmuligheder for smittede i u- og i-lande blev endnu et hovedtema på konferencen, hvis motto var "En verden. Et håb."

Åbnet der med den nye kombinationsbehandling, men kun for smittede i de vestlige lande. Ingen u-

lande kan tilbyde behandlinger, som løber op i knapt 100.000 kr. pr. patient pr. år, og hvis effekt afhænger af, at lægerne har adgang til at måle viral load (virusmængden i blodet) og ikke kun CD4-tallet.

Ingen vaccine før 2000

En veteran i aids-forskningen, dr. Robert Gallo, advarede da også mod overdreven optimisme i forbindelse med proteasehæmmerbehandling.

Han understregede, at det er vigtigere end nogensinde at fortsætte arbejdet med at finde en vaccine, hvis der skal være noget håb om, at også udviklingslandene skal kunne bekæmpe epidemien effektivt. Ingen, heller ikke Robert Gallo, tror på, at det lykkes at finde en vaccine på denne side år 2000, og det gør f.eks. medicinalfirmaerne tilbageholdende med at investere i vaccineforskning. Der er stor forfremelse at hente på forskning i behandling af hiv end i vaccine, og den offentlige forskning følger trop bl.a. i USA, der er blandt de lande, som bruger mest på aids-forskning. Kun knapt 10 pct. af forskningsmidlerne bruges til vaccineforskning, og i øjeblikket er kun 14 projekter i USA rettet mod at finde en vaccine.

"Greed is death"

Mere drastisk gik aids-aktivisterne fra ACT UP til værks med daglige raids, hvor medicinalfabrikanternes stande på konferencens udstillingsområde bogstaveligt talt blev raseret.

ACT UP-folkene var for første gang inde i varmen med talepladser på konferencen, og allerede ved åbningen annoncerede ACT UP-veteranen Eric Sawyer fra New York krig mod medicinalfabrikanterne. Det gamle slagord "Silence is Death" blev af hensyn til det nye kampmål ændret til "Greed is death" (grådighed er døden) med tilføjeslen: "Access for All" (lige ret (til behandling) for alle). Også Erik Sawyer advarede mod at tro, at kombinationsbehand-

ling er kuren. - Vi er, sagde Erik Sawyer, langt fra en helbredelse, som selv de rige kan betale.

Protest mod Canada

ACT UP-aktivisterne demonstrerede ikke alene mod de dyre medicinpriser, men rettede også skytset mod den canadiske premièrmister Jean Chretien.

For første gang i 10 år var der på den internationale aids-konference optimisme med hensyn til at stække hiv-virus - bosser fyldte ikke meget i det videnskabelige, globale landskab

Selv om det er kutyme, at stats-overhovedet for konferencens værtsland åbner konferencen, havde han valgt at tage på ferie og ladet sin sundhedsminister David Dingwall repræsentere regeringen. ACT UP bebrejdede ligeledes regeringen, at den endnu ikke har vedtaget en ny strategi mod aids. ACT UP fik støtte til sin demonstration mod den canadiske

regering af Elizabeth Taylor, der talte ved en privat velgørenhedsfest i forbindelse med konferencen. Om den canadiske regerings uvilje til at beslutte sig for, om den stadig vil støtte aids-forskningen, sagde Elizabeth Taylor, at hun havde ventet sig noget bedre af et samfund så rigt og -tilsyneladende - progressivt som det canadiske.

Bøsse-fravær

Under hele konferencen har resten af verden kunnet følge med gennem daglige nyhedsbreve på internettet. Nyhedsbrevene har bekræftet, at håb og optimisme for første gang i de sidste ti år var nøgleordet i de resultater, som blev fremlagt.

Nyhedsbrevene bekræftede også, at specifikt bosserelaterede emner var sjældnere end nogensinde før på verdenskonferencerne.

I de sociovidenskabelige undersøgelser finder man kun få, som relaterer til målgruppen "bosser og andre mænd, der har sex med mænd". En australsk undersøgelse har dog tydeligt gjort klart, at det er nødvendigt at sætte ind med nye oplysningskampagner over for unge bosser, som altid har levet med bevidstheden om aids, men ikke selv føler, at netop de lever med en risiko for at blive smittet.

På forskellige workshops har bosser også diskuteret aftalt usikker sex mellem partnere, hvor begge er smittede eller ikke-smittede, behovet for at oplyse smittede par om risikoen for re-infektion og graden af smitterisiko ved oralsex, hvor amerikanske aids-rådgivere stadig fastholder en mere restriktiv holdning end andre.

Var det sparsomt med bosserelaterede emner på selve konferencen, var det til gengæld første gang, arrangørerne havde udarbejdet guider til deltagerne med adresser på bøssebarer, mødesteder og sanuar.

Holder optimismen?

Først ved den næste internationale

aids-konference i Geneve i 1999, det vise sig, om optimismen fra års konference var berettiget.

Resultaterne fra forsøgene kombinationsbehandling blev et-årige undersøgelser, og de næste år vil vise, om virus resistens over for kombinationsbehandlingen. Og selv om behandlingen nedsætter mængden af virus i blodet til under det målbare først nye undersøgelser dækker, om der er en reel basis for forskeres frygt for, at det har betydning med hensyn til at med hiv, at virus stadig kan "me" sig i lymfeknuder eller i nervesystemet, når det ikke er i blodet.

Verdens største

Den internationale Aids-konference er det største forum i verden for forskere, behandlende læger, eksperter med hiv og aids, udstillende pressefolk mødes for i en drofte situationen netop nu i aspekter af epidemien.

15.000 deltog i konferencen, de blev serviceret af 1.000 frivillige og endnu flere pressefolk: en næst for hver 15 konferencedeltager. Nyhederne fra konferencen 5.380 oplæg eller foredrag er fordelt jorden rundt på 56 sprog. Procenten af deltagere, som er hiv-smittede, var 45,5.

Konferencen havde også sin sang lidt i stil med "That's my friend's are for" og med konferencens mottoet "One World. One People." Samme motto er netop blev valgt som hovedtema for alle aktiviteter på World Day jorden rundt.

STOP AIDS-kamp

Sommernoter

To-stof-behandling i Århus

Et møde sidst i juni vedtog sygehusudvalget i Århus et ekstrabevilge 700.000 kr. til kombinationsbehandling af hiv-smittede på Marselisborg hospital. Udvalget har udvalgt både imødekøbet en ansøgning om midler til at sætte to-stofbehandling i gang og samtidig åbnet for, at patienter kan tilbydes tre-stofbehandling. I beslutningsnotatet anføres det, at to-stofbehandling kan tilbydes nydiagnostiserede, og at tre-stofbehandling kan tilbydes patienter, når et lægeligt skøn gør det dagligt nødvendigt. Læge Axel Møller på medicinsk-epidemiologisk afdeling er godt tilfreds med, at udvalget har givet lægerne på Marselisborg samme behandlingsmuligheder, som læger i resten af landet er enige om at tilbyde aids-patienter. Han mener, at bevillingen på de 700.000 kr. er tilstrækkelig til at patienter, som har behov for det, kan få enten to-stofbehandling resten af året. Det koster mellem 100 og 100.000 kr. pr. patient om året at behandle med en kombination af tre stoffer.

EU-nej til hot and safe

I juni måtte STOP AIDS-kampagnen og den svenske seksuelle organisation RFSL opgive at gennemføre årets sikkerhedsprojekt blandt ferierende bøsser i Sitges i Spanien. EU-kommissionen sagde nej til at dække 70 pct. af projekts udgifter, og det var en forudsætning for at realisere projektet, som involverede organisationer fra fem europæiske lande. I handlingsplanen for forebyggelsesområdet for 1996 var de 15 medlemslande ønsket at støtte projekter, som sigtede sig mod prostituerede og indsatte i fængsler, og projekter, der dækker mange - eller helst alle - medlemslandene. Som endnu en grund til afslaget peger Bernhard le Goff, der er leder af kommissionen, på, at kommissionen har modtaget udsædvanligt mange anmodninger om projektstøtte i år. Af de 9 mio. ecu (ca. 63 mio. kr.), som er afsat i budgettet til hele forebyggelsesområdet, er der afsat 6 mio. ecu (ca. 38 mio. kr.) til hiv/aids-området. Hvor meget som bruges i målgruppen "bøsser og andre mænd, der har sex med mænd", kan han dog ikke oplyse. Aids-konsulent Bent Hansen, som varetog det danske management i Hot and Safe, er naturligvis ærgerlig over EU's beslutning. Han forstår heller ikke, hvorfor EU har sagt nej med henvisning til, at handlingsplanen for 1996 fremmer projekter for prostituerede og indsatte på bekostning af bøsser. Handlingsplanen omfatter også i år bøsser som målgruppe, så le Goffs udtalelse er ikke en begrundelse, men en dårlig undskyldning, siger Bent Hansen. En lang række frivillige havde allerede på forhånd tilbudt sig som sikkerheds guider til Hot and Safe-projektet i Sitges. Om der bliver brug for dem til et nyt projekt i landet næste år, overvejes i øjeblikket i STOP AIDS-kampagnen og svenske RFSL.

Nordisk helse-konference

Den svenske bøsse/lesbiske organisation, RFSL, stod bag den første bøsse/lesbiske helse-konference i Norden nogensinde, som den 18. og 19. juni samlede 90 deltagere fra Danmark, Norge, Sverige og Finland i Stockholm. Konferencen åbnede med et foredrag af Joyce Hunter fra USA, som er doktor i socialvidenskab, og som talte om udviklingen i de amerikanske bøsers og lesbiskes kamp for siden begyndelsen af 70'erne at sikre bedre sundhed. Hovedmålet med konferencen, som var inddelt i fem spor, var at se bøsers og lesbiskes sundhedsproblemer i en helhed og i et større perspektiv. Emnerne blev belyst på mange workshops om f.eks. massemedierne, behandling af bøsser og lesbiske, behandlingstilbud til hiv-smittede, selvmordsforsøg blandt unge bøsser, alkohol og stoffer, oralsex og meget, meget mere. Fra STOP AIDS-kampagnen deltog Jakob Haft og Bent Hansen, som begge beklager, at der kun var få deltagere fra Danmark, og at ingen danske forskere havde tilbudt sig et foredrag eller oplæg om deres forskellige arbejder.

Ingen side med sommernyt uden et tilbageblik på sommerens store begivenhed: Europride 96. STOP AIDS-kampagnens frivillige og ansatte var i sving ugen igennem. Først og fremmest sørgede et særligt pridehold af Hot and Safe-guider for, at der var gratis kondomer og glidecreme til alle pride-bøsser. Kampagnen var også arrangeret for udstillingen med navnetapper fra 14 europæiske lande. Øverst et billede fra udfoldningsceremonien Sank Hansaftensdag på Rådhuspladsen, som blev

fulgt af tusindvis af københavnere og turister. Alle pride-anstrengelser kulminerede naturligvis med paraden, hvor kampagnens deltagere optrådte i stærk Priscilla-inspirerede creationer. En bus årgang nogle-og-fyrre var midtpunkt, men motoren kørte ikke ligefrem i lige så høje omdrejninger, som paradedelageres humor, så langt hen ad vejen måtte de tage rugbrødsmotorerne til hjælp - på billederne man se hvordan!

Fotos: Lotte Hansen

